

234

UCHWAŁA Nr 140 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1970 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie stypendiów specjalizacyjnych dla lekarzy odbywających specjalizację.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 113 Rady Ministrów z dnia 24 marca 1959 r. w sprawie stypendiów specjalizacyjnych dla lekarzy odbywających specjalizację (Monitor Polski z 1959 r. Nr 29, poz. 133 i z 1966 r. Nr 28, poz. 144) § 2 otrzymuje brzmienie:

„§ 2. 1. Wysokość stypendium wynosi:

- 1) dla lekarzy posiadających stałe miejsce zamieszkania i zatrudnionych na obszarze miasta będącego siedzibą wojewódzkiej rady narodowej — 1.600 zł miesięcznie;
- 2) dla lekarzy posiadających stałe miejsce zamieszkania i zatrudnionych w innych miejscowościach niż wymienione w pkt 1 — 2.050 zł miesięcznie.

2. Kierownik wydziału zdrowia i opieki społecznej prezydium wojewódzkiej rady narodowej może podwyższyć do 2.500 zł stypendium dla lekarzy, o których mowa w ust. 1 pkt 2, w razie podjęcia przez nich specjalizacji w jednej ze specjalności uznanych za szczególnie deficytowe. Wykaz specjalności uznanych za szczególnie deficytowe ustala Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

3. Stypendium wypłaca się miesięcznie z góry."

§ 2. Uchwała wchodzi w życie z dniem 1 września 1970 r.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

235

UCHWAŁA Nr 141 RADY MINISTRÓW

z dnia 19 sierpnia 1970 r.

zmieniająca uchwałę w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowego Sprzedawcy”.

Rada Ministrów uchwała, co następuje:

§ 1. W uchwale nr 648 Prezydium Rządu z dnia 18 września 1954 r. w sprawie ustanowienia odznaki „Wzorowego Sprzedawcy” ((Monitor Polski Nr 93, poz. 1023) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 4 otrzymuje brzmienie:

„§ 4. 1. Odznakę dla sprzedawców, bufetowych i kelnerów zatrudnionych w jednostkach prowadzonych przez organizacje bezpośrednio podległe:

- 1) Ministrowi Handlu Wewnętrznego — nadaje Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek dyrektora właściwej organizacji,
- 2) innym ministrom — nadaje Minister Handlu Wewnętrznego na wniosek właściwego ministra.

2. Sprzedawcom, bufetowym i kelnerom zatrudnionym w jednostkach uspołecznionych nie wymienionych w ust. 1 odznakę nadaje przewodniczący prezydium właściwej wojewódzkiej rady na-

rodowej (rady narodowej miasta wyłączonego z województwa) na wniosek kierownika (zarządu) właściwej jednostki zwierzchniej.”;

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„§ 5. Minister Handlu Wewnętrznego, po zasięgnięciu opinii Zarządu Głównego Związku Zawodowego Pracowników Handlu i Spółdzielczości, ustali regulamin odznaki „Wzorowego Sprzedawcy” określający warunki i tryb nadawania oraz cofania odznaki przez właściwe organy administracji państwowej, jak również wzór dokumentów stwierdzających nadanie odznaki, jej wygląd i sposób noszenia.”;

3) w § 6 skreśla się wyrazy „Prezesowi Rady Ministrów”.

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Ministrowi Handlu Wewnętrznego i zainteresowanym ministrom.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. P. Jaroszewicz
Wiceprezes Rady Ministrów

236

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 25 sierpnia 1970 r.

w sprawie zasad obliczenia kwot wzrostu podatku od wynagrodzeń dla ustalenia bazowego funduszu premiowego i bazowego osobowego funduszu płac robotników.

Na podstawie § 3 ust. 1 i § 27 ust. 2 uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 1 lipca 1970 r. w sprawie bodźców materialnego zainteresowania pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach przemysłowych planu centralnego i grupujących je zjednoczeniach w latach 1971—1975 (Monitor Polski Nr 21, poz. 174) zarządza się, co następuje:

§ 1. Kwotę wzrostu podatku od wynagrodzeń przypadającą od kwot nagród za efektywność eksportu wypłaconych pracownikom umysłowym i robotnikom za wyniki roku 1970 oblicza się według zasad określonych w załączniku.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. J. Gabjan

Załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 25 sierpnia 1970 r. (poz. 236).

W celu obliczenia kwot wzrostu podatku od wynagrodzeń przypadających od kwot nagród za efektywność eksportu, wypłaconych pracownikom umysłowym i robotnikom za wyniki roku 1970, należy odrębnie co do pracowników umysłowych i odrębnie co do robotników dokonać wstępnie następujących ustaleń:

- 1) ustalić faktycznie zrealizowany roczny osobowy fundusz płac (FP) grupy pracowników, którzy w 1970 r. otrzymali nagrody za efektywność eksportu,
- 2) wyprowadzić średnią płacę miesięczną bez nagród za efektywność eksportu grupy pracowników, o których mowa w pkt 1,
- 3) ustalić właściwą dla średniej płacy (pkt 2) stopę procentową podatku od wynagrodzeń według skali określonej w § 2 rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie podwyższenia kwot wynagrodzenia wolnego od podatku od wynagrodzeń oraz obniżenia skal w podatku od wynagrodzeń (Dz. U. Nr 5, poz. 30)

oraz stopę procentową składki na cele emerytalne według tabeli składek stanowiącej załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1968 r. w sprawie podstawy wymiaru i wysokości składki na cele emerytalne (Dz. U. Nr 5, poz. 29) i stopy te zsumować; sumę tę oznacza się jako p_1 ,

- 4) ustalić kwotę nagród (N) i średnią płacę miesięczną łącznie z nagrodami za efektywność eksportu grupy pracowników, którzy te nagrody otrzymali w 1970 r.,
- 5) ustalić właściwą dla średniej płacy, o której mowa w pkt 4, sumę stóp procentowych podatku od wynagrodzeń i składki na cele emerytalne według zasad określonych w pkt 3; sumę tę oznacza się jako p_2 ,
- 6) wyprowadzić różnicę $p_2 - p_1 = rp$.

Kwotę wzrostu podatku oblicza się według wzoru:

$$\frac{100N}{100 - p_1} - N + \frac{\frac{FP}{3} \cdot rp}{100}$$

237

ZARZĄDZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 18 sierpnia 1970 r.

w sprawie rozszerzenia zakresu działalności usługowej określonej w § 39 ust. 2 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970.

Na podstawie § 39 ust. 3 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski z 1965 r. Nr 47, poz. 259 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustalony w § 39 ust. 2 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski z 1965 r. Nr 47, poz. 259 i z 1969 r. Nr 36, poz. 270) zakres działalności usługowej, uzupełniony zarządzeniami Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 6 marca 1967 r. (Monitor Polski Nr 16, poz. 75) i z dnia 25 marca 1969 r. (Monitor Polski Nr 16, poz. 123), rozszerza się na następujące rodzaje usług:

- 1) konserwację, naprawę, renowację i przeróbkę mebli,
- 2) rozbiórkę mebli używanych oraz racjonalne uszlachetnianie surowców wtórnych pozyskanych z rozbiórki takich mebli.

2. Przepis ust. 1 pkt 1 dotyczy zarówno mebli będących w użytkowaniu jednostek gospodarki społecznej i jednostek budżetowych, jak i mebli będących przedmiotem obrotu dokonywanego przez jednostki gospodarki społecznej.

§ 2. W § 2 zarządzenia Przewodniczącego Komisji Planowania przy Radzie Ministrów z dnia 25 marca 1969 r. w sprawie uzupełnienia wykazu grup i rodzajów usług dla ludności oraz rozszerzenia zakresu działalności usługowej określonej w § 39 ust. 2 uchwały nr 203 Rady Ministrów z dnia 30 lipca 1965 r. w sprawie rozwoju usług dla ludności w latach 1966—1970 (Monitor Polski Nr 16, poz. 123) skreśla się pkt 8.

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości: *J. Kusiak*

238

OBWIESZCZENIE POLSKIEGO KOMITETU NORMALIZACYJNEGO

z dnia 31 lipca 1970 r.

w sprawie ogłoszenia ustanowionych Polskich Norm.

Na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy z dnia 27 listopada 1961 r. o normalizacji (Dz. U. Nr 53, poz. 298) Polski Komitet Normalizacyjny podaje do wiadomości, co następuje:

§ 1. Ustanowione zostały następujące Polskie Normy (PN):